

28 grudnia 1926 r.

B65g, 27/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 4295.

Kl. 81 e 15.

Georg Becker
(Magdeburg-Sudenburg, Niemcy).

Napęd korbowy do żłobów ruchomych.

Zgłoszono 2 czerwca 1922 r.

Udzielono 23 lutego 1926 r.

Pierwszeństwo: 13 września 1921 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek ma na celu przewóz węgla, kruszców i innych urabianych ładunków masowych zapomocą żłobów ruchomych z napędem korbowym. Żłoby zawieszane są na wahających się ramionach, a przyczepiony korbówód porusza takowe z pod spodu, zgóry, lub z tyłu zapomocą krzyżulca, przytwierdzonego do żłobu.

Żłoby ruchome, poruszane korbą, zawieszane na wahających się ramionach, są w ogólności znane. Zapomocą napędu korbowego można było osiągnąć tylko nieznaczne działanie odrzutne, a przewóz mógł się odbywać tylko przy większej ilości obrotów.

Nowość pomysłu polega na tem, aby przesuwanie ku przodowi przyspieszyć w przeciwnym kierunku biegu i osiągnąć szybszy ruch wsteczny, a więc spowodować szybkie poruszanie się żłobu pod ładun-

kiem. Najodpowiedniejsze jest przytem przyspieszenie ku przodowi.

Na rysunku przedstawione są różne konstrukcje gdzie fig. 1 przedstawia widok z boku, fig. 2 — widok z przodu, fig. 3 — szczegół korbowego napędu, fig. 4 — napęd ponad żłobem, fig. 5 — napęd pod żłobem i fig. 6 — napęd na końcu żłobu.

Wykresy na fig. 4 — 6 wskazują jakie jest działanie nowego napędu korbowego.

Żłób *a* przymocowany jest do drążków *c*, zawieszonych zapomocą ramion *d* na osiach *e*. Te osie umieszczone są pomiędzy stojakami *f*, które są przytwierdzone do fundamentu albo mogą być także na nim przesuwane. Do poruszania żłobu służy korbą *g* umocowana na wale, na którym znajdują się koła pasowe *i*. Przez połączenie korby *g* z drążkiem korbowym *h* i krzy-

złcem b do złobu a wynikają następujące momenty: Czem mniejszy jest stosunek długości korby do korbowodu, czem wyżej znajduje się droga czopa korby niż łuk wahadła i czem ukośniej ustawione są wahadła d , tem większy jest kąt α , a przez to tem większa sprawność przewozowa. Przy stosunku 1 do 12 zaczyna się już nierównomierny ruch wsteczny i wzmacnia się o ile ten stosunek da się możliwie zmniejszyć, co zmniejsza także liczbę obrotów ze 120 na 70. Czem zaś niżej znajduje się droga czopa korby niż łuk wahadła, to znaczy mniej więcej środek korby w końcowych punktach wahadłowego ruchu, to kąt α równa się zero.

Wykresy 4 — 6 pokazują wyraźnie poszczególne miejsca położenia korby względem złobu. Jeżeli korba obróciła się od 0 do 9, to złób osiągnął w przyspieszeniu swój końcowy punkt w kierunku ku przodu

taki, że dla ruchu wstecznego pozostaje dłuższa droga od 9 do 20.

Zastrzeżenie patentowe.

Napęd korbowy do złobów ruchomych, wiszących na wahających się ramionach z korbowodem, uczepionym pod złobem, znamieny tem, że gdy korbowód (h) w swem najwyższym położeniu jest równoległy do złobu, to wahające się ramię (d) w tym czasie odbyło pół drogi, a przy biegu korby (g) przez dolną połowę koła, t. j. przy ruchu złobu naprzód, przyspieszenie i opóźnienie jest mniejsze, niż przy wstecznym ruchu złobu, kiedy korba przebiega górną połowę koła.

Georg Becker.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

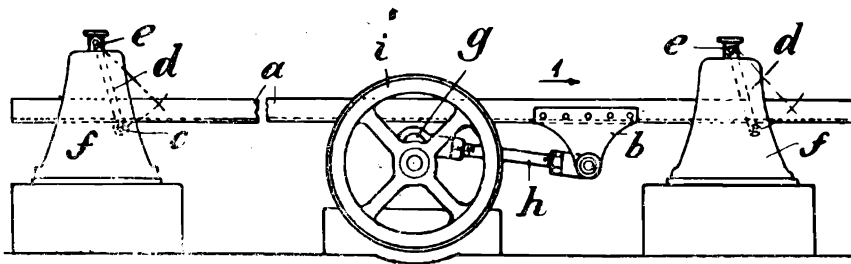

Fig. 2

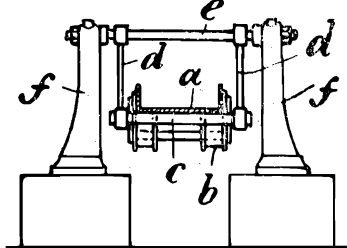

Fig. 3

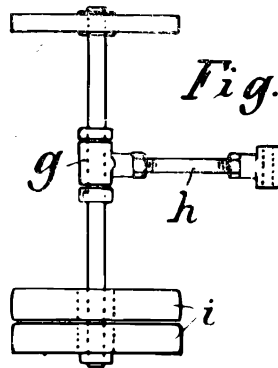

Fig. 4

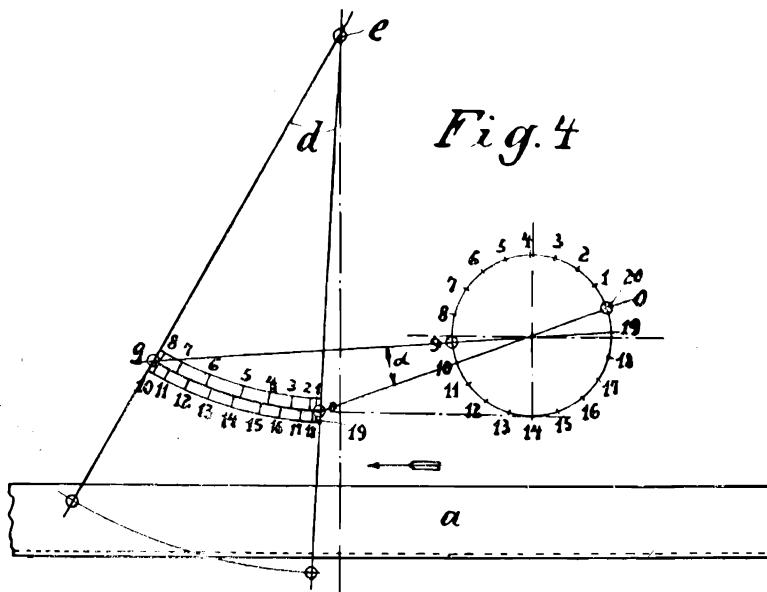

Fig. 5

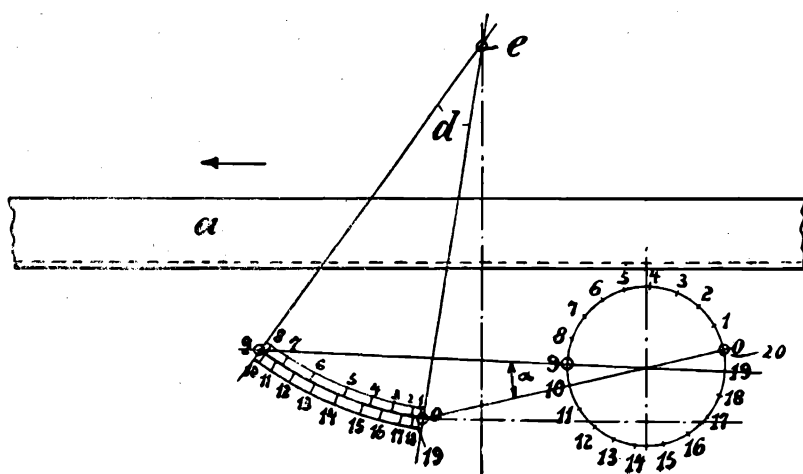

Fig 6

